

Yta och innehåll i Polisens informationskampanjer

Stefan Holgersson

Inledning och bakgrund

Brottsförebyggande rådet, SOM-institutet och Mediaakademien har upprepade gånger visat att förtroendet för Polisen ökar (Martinsson & Andersson 2017; Brå 2018; 2019a; 2020; Mediaakademien 2020; 2019). Polismyndigheten har refererat till dessa undersökningar och bland annat framfört följande: ”Polisen är den samhällsinstitution som befolkningen har högst förtroende för enligt 2019 års förtroendebarmeter” (Polismyndigheten 2019a), ”Allmänhetens förtroende har stigit till den högsta nivån sedan mitten av 1990-talet” (Polismyndigheten 2019b) och ”Förtroendet för polisen har aldrig varit högre” (Polismyndigheten 2020a). Också i media har information om ett ökat förtroende för Polisen fått stort utrymme (TT 2019a). Samtidigt har upprepade reportage pekat på en Polis i kris, till exempel: ”Rapport: Lokalpoliser klarar inte av sitt uppdrag” (Pirttialo Sallinen 2019), ”Gränspolisen slår larm till regeringen” (Myhrén 2019a), ”Över 2000 olösta brott ligger på hög i Örebro” (Lybeck 2019) och ”Polisen klarar inte ens morderna i huvudstaden” (Dahlberg 2017). Det har varit mycket fokus på gängkriminalitet, och Polisens misslyckanden med att komma tillrätta med gängskjutningar (t.ex. Gagliano 2018; Lindroos 2017). Vidare har det framkommit att nästan varannan ung kvinna uppger att de tagit en annan väg på grund av oro för brott (Brå 2019a). Trots att det finns en mängd indikationer på att Polisens verksamhet inte fungerar och utvecklas på ett sätt som vore önskvärt ökar alltså förtroendet för Polisen. En förklaring kan vara Polisens sätt att kommunicera med allmänheten. Det övergripande målet för Polisens kommunikationsverksamhet är att stärka anseendet och förtroendet för Polisen (Polismyndigheten 2015; 2019e). I det följande diskuterar jag hur denna ambition tar sig uttryck och vad ett sådant förhållningssätt kan få för konsekvenser.

Teoretisk ram

Teorier om varumärkesbyggande (*branding*) kan användas för att förklara bevekelsegrunderna bakom många organisationers strävan att presentera en tilltalande bild av verksamheten. De senaste decennierna har organisationsforskning visat att legitimitetsbyggande är en fundamental aktivitet i både offentliga och privata organisationer (se t.ex. Alvesson 2013b; DiMaggio & Powell 1983; Meyer & Rowan 1977). En effekt av detta är det ökade antalet kommunikatörer i offentliga organisationer. Polisen utgör ett tydligt exempel på detta (Forsell & Ivarsson Westerberg 2014). En organisations identitet

utgör ett nyckelbegrepp när man förklarar organisatoriskt beteende, och image är centralt för hur organisationen uppfattas av allmänheten och medlemmarna i organisationen (Gioia, Schultz & Corley 2000). Imagen är föränderlig och kan skifta beroende på hur människor beskriver organisationen, och hur organisationen eller dess medlemmar skildrar sig själva. Organisatorisk image och identitet hänger ihop och är därmed föremål för både intern och extern kommunikation (Gioia, Schultz & Corley 2000).

Kommunikationsstrategier används av organisationer för att kunna upprätthålla och reparera relationer med sina intressenter (Coombs 2006), och det finns en mängd rekommenderade tillvägagångssätt för att skydda och stärka en organisations rykte. Coombs (2015) kategoriserar olika tillvägagångssätt för en organisation att hantera en kris: att ta fullt ansvar och be om förlåtelse, att hävda att man vidtagit åtgärder som gör att man kommer tillrätta med ett uppmärksammat problem, att försöka rättfärdiga sitt handlande och minimera allvaret i det uppmärskade problemet, att tona ned sitt ansvar för problemet, att angripa budbäraren, att utse en syndabock eller påminna om tidigare goda handlingar från organisationens sida. I Holgersson (2014) återspeglas olika generella krishanteringsstrategier genom olika exempel på hur Polisen agerar för att hantera kritik:

- tystnad – invänta och se om kritik i media lägger sig,
- bagatellisera och tona ned ett misstag eller felaktighet som media belyser,
- bara svara på valda delar av ställda frågor i kontakt med att media,
- se till att Polisens bild får stort utrymme i olika kanaler i media, vilket kan marginalisera framförd kritik,
- försvåra en granskning genom att hänvisa till rikets säkerhet eller sekretess som gör det svårt att kontrollera Polisens påståenden,
- kort efter kritik sprida information om att Polisen är bra, eller på gång att förbättras inom det verksamhetsområde kritiken gäller. I detta kan det ingå att berätta om en insats, utredning eller annan aktivitet som ger en positiv bild av Polisens förmåga.
- initiera en insats, nytt arbetssätt eller nytt projekt för att visa att Polismyndigheten vidtagit åtgärder för att komma tillrätta med det problem kritiken gäller,
- hänvisa kritiska frågor till kommunikatörer eller till personer så långt ner i hierarkin som möjligt,
- sprida information och nyheter för att få en fokusflyttning, till exempel att organisationen ska ta hjälp av ny teknik eller tillämpa nya arbetsmetoder, att man hoppas göra ett genombrott i en uppmärksam utredning eller annan typ av information som väcker medias intresse.

Mycket av organisationsforskningen har handlat om hur varumärkesbyggande leder till positiva värden för en organisation (Rennstam 2013), men

forskare har påtalat att det också finns ett behov av att belysa de negativa effekterna av organisationers imagebyggande, vilket exempelvis indikeras av att ett tema på den stora internationella organisationsforsknings-konferensen EGOS år 2017 var "Being good or looking good" (Egos 2017; se även Holgersson & Wieslander 2017). Forskare har kritiserat att ett fokus på att skapa tilltalande bilder av en organisation riskerar att sänka dess faktiska förmåga (Alvesson 2013a; 2013b). En stark strävan att stärka och försvara sitt varumärke kan göra att anställda uppfattar att det mest centrala är att skydda organisationens rykte genom att dölja problem (Goffman 1956), men för att en organisation ska utvecklas på ett önskvärt sätt måste den identifiera och beskriva just problemen (Miceli, Near & Schwenk 1991). Det finns indikationer på att den svenska Polisen prioriterar att skapa ett gott rykte, snarare än rikta in sig på att komma tillrätta med hinder och problem (Rennstam 2013; Holgersson 2014; 2015). Detta fenomen har också iakttagits i andra polisorganisationer, till exempel i den danska polisen (Holmberg 2015) och New York-polisen (Eterno & Silverman 2012).

Det finns flera exempel på att svensk Polis har undertryckt negativa resultat (se t.ex. RRV, 2016; Holgersson, 2020). Genom missvisande och ibland direkt felaktig information har den svenska polisen förespeglat att verksamheten har fungerat bättre än den i realiteten har gjort (Rostami, Melde & Holgersson, 2014; Holgersson, 2013; 2020). Tillgång till information och kontroll över hur information distribueras är en maktfaktor (Yukl & Falbe 1991; Pettigrew 1972). Forskare har funnit att i de flesta fall när Polisen nämns i media handlar det om reportage som stärker Polisens varumärke. Det beror på att Polisen har ett gott utgångsläge att skapa en tilltalande bild av hur polisorganisationen fungerar, eftersom de både är leverantör av och uttolkare av den information de förmedlar (Palm & Skogersson 2008).

Metod

För att svara på forskningsfrågan hur det övergripande målet för Polisens kommunikationsverksamhet – att stärka anseendet och förtroendet för Polisen – tar sig uttryck och vad det kan få för konsekvenser används data från tidigare genomförda studier som till stora delar har fokuserat på någon viss verksamhetsgren inom Polisen. I dessa studier har data samlats in på olika sätt (s.k. "mixed methods", se Bryman & Bell 2015), där oftast både kvantitativa och kvalitativa data har använts. Jämförelser har gjorts med hur Polisen har presenterat ett visst förhållande i årsredovisningar, pressmeddelanden och olika yttranden. I denna artikel när en hänvisning sker till mina tidigare studier, kommer de forskningsmetoder som använts i respektive studie enbart att beröras kort. Utöver en sammanställning av vad som framgått i tidigare studier gjorda av artikelförfattaren har viss datainsamling skett specifikt till denna studie. Det har handlat om sökningar på Internet om hur Polisen presenterat sin verksamhet, bland annat när och hur Polisen beskrivit användning av teknik för automatisk nummeravläsning, arbetet med drönare, hedersbrott och

brott i nära relation. Jag har också genomfört 54 semistrukturerade intervjuer med journalister och sju intervjuer med chefer på strategisk nivå inom Polisen. Urvalet grundade sig på att journalisterna skulle vara verksamma på riksnivå och på lokalnivå och ha erfarenhet av att göra reportage om Polisen. Urvalet av strategiska chefer var en bedömning att de skulle våga berätta öppet om olika förhållanden inom Polisen genom att de hade en tillit till intervjuaren. Huvuddelen av intervjuerna spelades in och transkriberades direkt efter intervjutillfället. Texterna skickades till de intervjuade för synpunkter och de hade möjlighet att ändra, lägga till och ta bort i de utsagor som transkriberats.

I analysen sammanställs information från olika forskningsstudier som jag bedrivit, och annan relevant forskning används som en teoretisk referensram vid analysen av empirin; ett tillvägagångssätt som benämns ”reflexive research approach” (Alvesson & Sköldberg 2010; Bryman & Bell 2015). Framförallt har forskning om legitimitetsbyggande i organisationer (t.ex. Meyer & Rowan 1977; Alvesson 2013b) och forskning om kommunikationsstrategier (t.ex. Coombs 2006; 2015) använts som en teoretisk referensram.

Denna metastudie har begränsad omfattning på empirin, vilket utgör en nackdel för transparens och spårbarheten för hur studiens forskningsfråga behandlas, men återkommande hänvisningar till tidigare studier ger läsaren möjlighet att fördjupa sig i det empiriska materialet.

Polismyndighetens sätt att kommunicera

På Polismyndighetens kommunikationsavdelning arbetar nästan 200 personer. Det betyder att det är fler anställda på denna avdelning än exempelvis på hela Svenska Dagbladet. Det finns olika slags befattningar på kommunikationsavdelningen, och arbetsuppgifterna handlar inte bara om att sprida extern information. En funktion som ofta har kontakt med media är Polisens presstalesmän. Tidigare var det inte sällan poliser som hade dessa funktioner, men numera har de flesta en annan bakgrund. Ofta innebär det därför att en journalist på ett mediaföretag intervjuar en annan person med en liknande bakgrund, men som är anställd av Polismyndigheten. Dessa polisanställda har därmed en stor kunskap om de förutsättningar journalister har och hur nyhetsjournalistik fungerar. Det gör också att de har en god inblick hur man bör agera för att parera kritik, hur man kan stärka Polisens varumärke och att det finns goda kontakter med olika mediareaktioner som underlättar spridning av information.

I en studie (Holgersson 2018c) intervjuades tio personer med lång erfarenhet av att arbeta med kommunikationsarbete inom Polismyndigheten. Ingen intervjumall användes, utan de intervjuade fick fritt reflektera över Polisens kommunikationsverksamhet med anledning av den kritik som förekommit om att Polismyndigheten skönmålar verksamheten. Två av de intervjuade menade att Polismyndigheten inte förskönar sin verksamhet, men en av dem framförde att Polismyndigheten inte alltid för ut hela bilden, och att

myndigheten är ”rätt så tysta när det inte går bra, men kommunicerar ut saker när det går bra”. En tredje informant framförde att hen sällan känner igen de texter hen skrivit efter att de granskats centralt. Hen menade att det ofta har lagts till många fina ord och att andra vägt in hur Polismyndigheten ska uttrycka sig, där ”Allt blir tillrättalagt och likformas”. En fjärde person uttryckte att det kan vara bra att skicka ut positiva signaler för att det kan minska oro, men upplevde ibland det som pinsamt hur Polisen för ut information, t.ex. om antalet inbrott minskar en månad av tolv så går Polisen ut med en nyhet att inbrotten gått ned i antal generellt. En femte av de intervjuade framförde starka farhågor för hur Polismyndighetens kommunikationsverksamhet är på väg att utvecklas och pekade på att massmedia genomgår en stor förändring där länsmedia håller på att försvinna. Hen menar vidare att det finns krafter inom Polisen som ser det som positivt, eftersom Polisen då kan ta över nyhetsskrivandet själva och ”gå ut med vår version av verkligheten”. Ytterligare en intervjuad berättade att det infunnit sig en rädsla att yttra sig för att man direkt får kritik om man inte uttrycker sig på ett sätt som förväntas: ”Ibland känner jag mig som en i Ryssland att man ska säga saker som passar en viss agenda”. En annan informant framförde att stärka varumärket har en högre prioritet än saklighet och objektivitet, och att Polismyndigheten förskönar faktiska förhållanden. Ytterligare en person påtalade att ”Det handlar om att presentera tilltalande bilder av verksamheten och vid kritik mot Polisen är det undanflykter istället för fakta som gäller”. En informant framförde vidare att när det är besvärliga frågor under uppsegling ser man från kommunikationsavdelningens sida till att lyfta upp en annan fråga som ”tar utrymme så att kritiken och de besvärliga frågorna inte får plats”.

Förutom att Polismyndigheten via anställda på kommunikationsavdelning lägger ner omfattande resurser på att stärka Polisens anseende och förtroende har Polismyndigheten köpt in PR-tjänster till miljonbelopp. Till och med PR-branschen har reagerat på att Polisen har lagt ned stora resurser på att köpa in PR-tjänster:

Det är ju inte polisens uppgift att marknadsföra sig själv. Ingen tjänst ska säljas eller levereras till allmänheten. Tvärtom ska polisarbetet utföras UTAN hänsyn till vad de som är föremål för insatserna tycker. Det är inte heller så att det idag saknas kommunikatörer inom myndigheten. Informatörer och kommunikationsstrateger har anställts i en strid ström de senaste åren. Detta samtidigt som rapporter om brister i det grundläggande polisarbetet återkommande presenteras. Att i det läget satsa mer på kommunikation är från etisk synvinkel högst tveksamt. (Claesson & Sandhill 2015)

Polisen lägger också ner omfattande resurser på sociala medier. Man har officiella Youtubekanaler, Twitterkonton och mer än 150 Facebookkonton. Denna informationsspridning sköts till största delen av operativ personal. Det finns intressanta exempel på hur användning av sociala medier och SMS/MMS har bidragit till att gärningsmän har kunnat gripas eller kunnat

bidra till att minska omfattningen på ett problem (se exempelvis Holgersson 2019). Sociala medier ger också goda möjligheter att parera kritik och stärka Polisens varumärke. Polismyndighetens arbete med sociala media har kritiserats (t.ex. Karlsson 2020; 2021). En journalist framförde:

När polisen i Malmö ska sammanfatta sin dag på det offentliga Facebookkontot skriver de om bowlingsturnén som de gjorde med en gymnasieklass. De skriver om hunden Focus, en gullig schäfer som arbetar som polishund och är husses bästa vän. Kistapolisen skriver om hur de informerar nyanlända flyktingar om vårt rättssystem. Det är mysiga inlägg med många delningar, som perfekt passar in i den sociala medialogiken. Men är det så mysigt, egentligen? Många små prickar blir en hel bild. Så beskriver polisen i Stockholm sin sociala mediastrategi. Vid förtroendekriser och uppmärksammade missförhållanden ska myndigheten använda sina kanaler på Twitter, Facebook och Youtube för att påverka och förändra mediabilden. (Vingren 2015)

Journalisten menade att det inte är lyckat att en myndighet parerar kritik på det sätt Polismyndigheten gör. De kvalitativa intervjuer som gjorts med drygt 50 journalister ger en tydlig bild av att Polismyndigheten inte uppfattas som en transparent myndighet och att denna myndighet sticker ut i jämförelse med andra myndigheter. Journalisterna pekar på att det är mycket svårt att granska Polisen, eftersom både tillgången på information och intervju personer medvetet försvåras. Däremot framför huvuddelen av de intervjuade att det är mycket lätt att göra reportage när det handlar om en bild som Polismyndigheten önskar föra ut. Vid intervjuer med strategiska chefer berördes Polisens ambition att stärka sitt varumärke och flera pekade på att det finns en risk att bli tillrättavisad om man förmedlat ett budskap som kommunikationsavdelningen inte är nöjd med.

Några exempel på Polismyndighetens sätt att kommunicera

Att Polismyndighetens övergripande mål med sin kommunikationsverksamhet är att stärka anseendet och förtroendet för Polisen blir tydligt om man studerar hur Polismyndighetens sätt att kommunicera tar sig uttryck. Några exempel på detta är en inriktning att upprepa samma nyheter, hur man uttrycker sig för att parera kritik och att information om verksamheten presenteras på ett sätt att det finns förutsättningar att bilden av Polisens verksamhet blir överdrivet positiv.

Att upprepa samma nyhet

För att flytta fokus från kritik eller bara för att föra ut ett positivt budskap är det vanligt att Polismyndigheten beskriver ett arbetssätt eller användande av viss teknik som en nyhet, trots att det inte är något nytt. Ett exempel på detta är ”nyheten” om ny teknik för avläsning av registreringskyltar.

Tabell 1. Exempel på när nyheten om Polisens användning av ny teknik för avläsning av registreringsskyltar förekommit i media.

Tidpunkt	Rubrik	Innehåll
Hösten 2010	Polisen vill läsa av nummerskyltar	”Polisen planerar för ett system där polisbilar utrustas med kameror som läser av bilarnas registreringsskyltar. Blixtnabbt kan polisen sedan avgöra om skylten är stulen, eller om fordonet är trafikfarligt” (TT 2019b)
Hösten 2011	Kameror avslöjar fusket på vägarna	”Polisen är på väg att skaffa kameror som blixtnabbt hittar misstänkta, stulna och obeskattade fordon på vägarna. Tekniken gör det möjligt att läsa miljontals bilar varje dag” (Kleja 2011)
Sommaren 2012	Så fungerar polisens nya superkamera	”Polisen får kamerahjälp för att lättare kontrollera vilka bilar som ska stoppas och kontrolleras” (Adlercreutz 2012)
Hösten 2012	Polisens nya kameror söker själva i registren efter fordon som körs olagligt	I artikeln framställs hur bra den nya tekniken kommer bli för Polisens verksamhet (Dagens juridik 2019)
Våren 2014	Polisens nya vapen: ”Terminator”-teknik	”Polisens nya kamera som kan bli en stor hjälp i jakt på brottslingar” (Sjögren 2014)
Sommaren 2014	Polisbilar utrustas med nya kameror	”Nya kameror som läser av registreringsskyltar ska hjälpa polisen sälla ut de fordon som behöver stoppas. Utrustningen kommer att monteras i ungefär 100 polisbilar över hela landet under hösten” (Lindberg 2014)
Våren 2015	Nu ser polisen dig – hela tiden	I artikeln framställs hur effektiv kameran är för Polisens verksamhet (Rabe 2015a)
Sommaren 2015	Polisens nya system dammsuger vägarna på olagligheter	I artikeln framförs bland annat: ”Det har visat sig vara oerhört effektivt – ingen med oegentligheter slipper undan.” (Rabe 2015b).
Hösten 2016	Polisens nya vapen	”Obetald bilskatt eller obesiktigad bil? Polisens nya vapen avslöjar om du kör olagligt i trafiken”. Av artikeln framgår att systemet dock bara finns i en av polisens bilar i Piteå. (Norin 2016)
Sommaren 2017	Bilar med brister avslöjas blixtnabbt	”Med en specialkamera fångar Uppsala-polisen in bilar som är stulna, har körförbud eller andra brister. Det kan leda till kontroller där efterlysta eller drog-påverkade personer upptäcks.” (Wolters 2017)
Hösten 2017	Poliskameran avslöjar bilars brister blixtnabbt	”Högteknologi. Med en supersnabb specialkamera kan polisen kontrollera tusentals bilar varje dag och fånga upp

		fordon som exempelvis är oskattade eller har körförbud.” Det framgick emellertid att utrustningen endast fanns i ett polisfordon på Gotland. (Bäckström 2017)
Hösten 2018	Nya kamerorna gör jobbet åt polisen	”200 bilar per timme kan en polispatrull kontrollera med det nya ANPR-systemet, som nu finns i flera polisbilar i Norrköping.” (Möller 2018)

Att bemöta framförd kritik

När Polisen har utsatts för kritik som får stort genomslag i media är det vanligt att man i pressmeddelanden eller i artiklar som publiceras på Polisens hemsida uttrycker sig på ett sätt som gör att fakta och relevansen i den framförda kritiken ifrågasätts. Ett sätt är att gå ut med information som antyder att journalisten redovisat förhållanden på ett missvisande sätt genom att använda ord som *tillrättaliggande*, *klargörande* eller *det korrekta* eller på annat sätt uttrycka sig på ett sätt som förespeglar att bilden i media var felaktig eller överdriven. Ett exempel som kan användas för att tydliggöra detta är hämtat från en studie (Holgersson 2018b) som beskriver hur Polismyndigheten agerade med anledning av att de utsattes för kritik för arbetet med de stora migrationsströmmarna. Polismyndigheten publicerade en artikel efter omfattande kritik i media med rubriken: ”Det råder ordning och säkerhet i Sverige” och framförde:

Media förmedlar bilden av att polisens resurser inte räcker till för att, i tillräcklig omfattning, genomföra kontroller av de migranter som kommit till Sverige. Det är riktigt att polisen under en period genomfört färre inre utlänningskontroller än vi haft ambition att göra. (Polismyndigheten 2015e)

Frasen *under en period* ger intrycket av att problemet bara existerade under en begränsad tid, verbet *genomfört* står i perfekt, dvs. avslutad handling i förfluten tid, och indikerar att problemet inte längre existerade. Likaså ger ordet *ambition* snarare intrycket av att problemet handlade om att Polisen har haft en för hög ambition, snarare än att Polisen inte löste den inre utlänningskontrollen på ett acceptabelt sätt.

Ett annat exempel som kan åskådliggöra hur Polisen genom ordval försöker minimera risken för kritik är då en polisbyggnad på grund av en explosion jämnades med marken och fönsterrutor blåstes ut i omkringliggande byggnader. Att bombteknikers arbete resulterade i att en polisbyggnad totalförstördes kommenterade Polisen med att ”Det var inte helt planenligt” (Österman, Jamshidi & Laneby 2019).

Information om verksamheten som ger en positiv bild

Det är vanligt att Polisen presenterar information om sin verksamhet som inte kan anses vara felaktig, men där förhållanden utelämnas eller uttrycks på ett sätt som gör att det blir en överdriven positiv bild som förmedlas. Ett exempel

på detta är då Polisen gick ut med information om en ökad förmåga att arbeta med hedersbrott, vilket uppmärksammades i media: ”Ny rutin ska lyfta polisens arbete mot hedersbrott” (Myhrén 2019b). Det lät bra, och beskrevs som att ”polisen nu ska anteckna om de tror att ett brott kan ha hedersmotiv”. Det framgick inte av den information Polisen gick ut med att myndigheten redan för tolv år sedan fått ett regeringsuppdrag att bli bättre på att upptäcka och utreda hedersbrott och att det därefter ställts nya krav på Polisens förmåga inom detta område. Det hade således tagit 12 år för Polisen att komma på att polispersonal i samband med anmälningsupptagning borde anteckna om de tror att ett brott har hedersmotiv. Den nya rutinen handlade om att skapa en kryssruta i ett dataprogram (polisens anmälningsssystem) där polispersonal har möjlighet att markera om de trodde att det kunde röra sig om ett sådant brott, men det framkom att ”verktyget är inte helt färdigt än” (Myhrén 2019b). Vad Polisen i detta sammanhang åstadkommit under drygt ett decennium kan inte sägas vara speciellt imponerande, men nyheten som fick stort genomslag i media bidrog till att bygga upp en positiv bild av Polisens arbete.

Effekter av Polisens sätt att kommunicera

Polisens sätt att kommunicera ligger i linje med olika krishanteringsstrategier (se t.ex. Coomb 2006; 2015). Att Polisen presenterar tilltalande bilder av sin verksamhet kan vara positivt ur flera aspekter. Ett sådant tillvägagångssätt kan öka förtroendet för Polisen, och för en rättsstat är det betydelsefullt att människor har tillit till rättssystemets organisation. Det kan också öka tryggheten, vilket är eftersträfvansvärt om risken att utsättas för brott upplevs vara större än den i realiteten är. Om Polisens förmåga överskattas kan det få effekten att personer avhåller sig från att begå brott (t.ex. Delhomme, m.fl. 2009; Phillips m.fl. 2009). Andra konsekvenser av att presentera positiva bilder är att det kan vara lättare att locka nya medarbetare till en organisation med gott renommé. Att Polisen varit lyckosamma i att öka tilliten och förtroendet för organisationen visar både undersökningar från SOM-institutet, Brå och Mediaakademin (Martinsson & Andersson 2017; Brå 2018; 2019a; 2020; 2018; 2019; Mediaakademin 2020; 2019). De negativa konsekvenserna av Polisens kommunikationsstrategi har däremot blivit belysta i begränsad utsträckning.

Om den bild Polisen förmedlar ofta är missvisande och inte speglar hur verksamheten i realiteten fungerar kan det medföra problem. Forskare har funnit att en strävan att visa upp tilltalande bilder och undertrycka problem kan få en negativ effekt på organisationers förmåga att leva upp till sitt övergripande uppdrag (Alvesson 2013a). En av de anställda på Polisens kommunikationsavdelning som intervjuades i en annan studie (Holgersson 2018c, sidan 66) framförde följande:

Om man lägger dimridåer kring problem och inte får en öppen diskussion så blir det svårt att utveckla verksamheten. Man får inte en fruktsam diskussion om

faktiska problem när man vill flytta fokus till en annan fråga. Man pustar sedan ut att man lyckats få bort fokus från problemet.

En annan informant framförde en liknande ståndpunkt:

[...] vid kritik mot polisen är det undanflykter istället för fakta som gäller. Genom detta förfaringsätt biter man sig själv i svansen, eftersom man inte kommer tillrätta med problem när man gör så.

Liknande synpunkter har framförts av annan polispersonal i samband med studier av olika verksamhetsområden inom Polisen (se t.ex. Holgerson, 2018a; 2018b; 2018c; 2019; 2020). Nedan ges exempel på tre olika verksamhetsområden vars utveckling påverkats av det sätt som Polisen har kommunicerat.

Polisens arbete mot hatbrott

I en studie (Holgersson 2018a)¹ dras slutsatsen att Polismyndighetens upp-målade bild av sitt arbete mot hatbrott på olika sätt har varit missvisande. Polisen har bland annat iscensatt vad som skulle kunna betecknas som sken-aktiviteter för att hantera ett förändringstryck, och detta verkar ha motverkat adekvata förändringsåtgärder. Att Polismyndigheten förespeglade att verksamheten fungerade bättre än den gjorde och dessutom överdrev förväntade effekter av de åtgärder som vidtogs, minskade behovet av att substantiellt prioritera och utveckla Polisens arbete mot hatbrott.

I studien framkommer att högsta polisleddningen har varit inblandad i att ge missvisande bilder av Polisens arbete mot hatbrott. Exempelvis påstod dåvarande rikspolischef i samband med bränder på asylboenden att snaran drogs åt kring de misstänkta. Det framfördes bland annat att Polismyndigheten ”plockar in vår bästa expertis”, ”fördjupar underrättelsearbetet”, ”aktiverar källor” och ”ökar vår närvaro på dom här asylboendena”. (Juhlin, 2015). SVT:s program Uppdrag granskning kartläggning av fyra sådana bränder pekade dock på att verkligheten var en annan. Polisen hade bara varit i kontakt med två av tretton grannar och polisanställda uppgav att bränderna inte alls var prioriterade (Josefsson, Sandstig & Johansson 2016).

Ett annat exempel på när polisleddningen givit missvisande bilder kopplat till arbetet mot hatbrott är det svar biträdande rikspolischefen lämnade på ett öppet brev där 425 debattörer krävde att Polisen tog krafttag mot hatbrotten. Det svar biträdande rikspolischefen framförde på kritiken gav intrycket av att vara väl underbyggd. Underlag som kunde styrka sju centrala påståenden i

¹ Texten i detta avsnitt är hämtad från Holgersson, 2018a. Studien består av en kvantitativ del där knappt 800 anmälningar som gjorts under år 2017 har studerats, och tar sin utgångspunkt i statistik och information kopplat till dessa anmälningar, samt mejl-konversationer mellan anmälare och Polismyndigheten. Dessa data har kompletterats med semistrukturerade intervjuer med personer inom Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten samt personer som varit utsatta för kriminellt näthat.

svaret begärdes ut, där ett önskemål framfördes att svaren skulle delas upp och redovisas separat för respektive påstående. Trots att begäran upprepades lyckades inte Polismyndigheten att leverera underlag som kunde styrka de påståenden som biträdande rikspolischefen hade framfört (Holgersson 2018a).

I rapporten om Polisens arbete med hatbrott konstaterades att det finns starka skäl att agera, eftersom dessa brott begränsar det demokratiska samtalet och riskerar att öka polariseringen i samhället. Brotten ökar dessutom otryggheten dramatiskt hos de grupper som är särskilt utsatta och kan i förlängningen förstärka en radikaliseringsprocess hos enskilda individer. Att Polismyndigheten har varit aktiv i sin retorik men passiv i sin praktik inom detta verksamhetsfält konstateras ha fått stora negativa konsekvenser (se Holgersson, 2018a).

Polisens arbete mot gängskjutningar

I en studie (Holgersson, 2020)² påpekas att initiera insatser, starta projekt eller hänvisa till en ny metod har varit ett sätt för Polismyndigheten att skapa tillit och en förhoppning om att Polisen är på rätt väg. Genom olika kommunikationsstrategier har sedan kritik viftats bort och parerats. Det har begränsat förutsättningarna för att Polisen ska kunna minska gängrelaterade brott som skjutningar och sprängningar.

I kommunikationsplanen för en insats med namnet operation Rimfrost framgick att ”Kommunikationsarbetet ska bedrivas offensivt på två fronter” (proaktivt och reaktivt) och att resultat som antal gripna, häktade och beslag etc. ska föras ut – inte bara av presstalespersoner utan av andra chefer (Polismyndigheten 2019c). Redan en vecka efter beskedet om Operation Rimfrost hävdade Polismyndigheten att insatsen rönt framgångar: ”Polisen: Rimfrost ger resultat” (P4 2019), ”Arresten hos polisen i Malmö börjar bli full [...] Operation Rimfrost har börjat märkas i Malmö” (Ölander 2019). När Rimfrost pågått i en månad skickade Polismyndigheten ut ett pressmeddelande om lägesbilden i Malmö som gav en mycket positiv bild av insatsen. Det framgick bland annat att 12 kg narkotika och ett 20-tal vapen hade beslagtagits (Polismyndigheten 2019d). Vidare arrangerade Polismyndigheten ytterligare en pressträff där olika former av produktionsstatistik presenterades och fick stor spridning i media (t.ex. Hansson 2019; Rankinen 2019; Omni 2019), men Polismyndigheten valde att inte presentera information som gjorde att produktionsstatistiken kunde värderas.

2 Texten i detta avsnitt är med några få undantag hämtad från Holgersson, 2020. Studien avsnittet refererar till består av empiri i form av intern och extern information om Operation Rimfrost som Polismyndigheten har förmedlat (t.ex. pressmeddelande och artiklar på intranet och internet), olika former av verksamhetsstatistik och en genomgång av hur polisanställda uttryckt sig i media.

När jag skulle försöka få tillgång till vissa underlag som gjorde det möjligt att kontrollera om insatsen var så positiv som påstods var det krångligt. Utan en mycket god inblick i polisens diaries och verksamhet hade det inte gått att specificera efterfrågad information på ett sätt att myndigheten känt sig tvingad att lämna ut denna information för att det var en allmän handling. När det blev klart att efterfrågad information rörde sig om allmänna handlingar tog det dessutom lång tid att få ut informationen. Polisens ovilja att lämna ut information kan bero på att denna visade att Polisens bild av insatsen var missvisande, till exempel stämde inte den positiva beskrivningen av den initiala effekten av insatsen, där en jämförelse med tidigare år visade att insatsen till största delen inte gjort något avtryck i statistiken. I studien konstaterades att när det arbete som poliser utför i den vanliga linjeverksamheten räknas in i en insats och det inte görs några jämförelser med det normala utfallet kan en insats, se väldigt framgångsrik ut. Dessutom, när Polismyndigheten lämnade information om antal beslagtagna vapen var det lätt att uppfatta att dessa hade betydelse för insatsens målsättning att minska gängskjutningarna. Det visade sig emellertid att cirka 40 procent av de beslagtagna vapnen handlade om pepparspraytångspray.

I samband med att den nationella insatsen Rimfrost skulle startas upp var rikspolischefen mån om att uttrycka att ”Det kommer bli otroligt jobbigt att vara kriminell i Sverige” (Ögren 2019). Lokalpolisområdeschefen i Uppsala uttalade exempelvis tidigare med anledning av problemet med gängkriminalitet och skjutningar att ”Vi ska vara som en sovjetisk stridsvagn, bara köra på och inte stanna förrän vi är i Berlin” och att det bara är ”att kriga rakt in i kaklet och inte ge sig förrän vi utplånar gängen” (TT 2017a). I sociala medier publicerade denna lokalpolischef bilder på poliser i militärgröna uniformer med automatvapen, bilder på frihetsberövade personer med handfångsel och bilder på beslagtagna vapen, där uttryck som *bekämpa*, *utplåna*, *neutraliserad* och *anfall* användes (se t.ex. Pohjanen och Olin Persson 2018). Retoriken följde ett tidigare mönster som ansvariga politiker verkade uppskatta. I sitt jultal 2017 hyllade statsminister Stefan Löfvén denna polischef som en fantastisk polis som sätter åt den grova brottsligheten och inte ”viker en tum” (TT 2017b). Regionpolischefen lovordade arbetet som bedrevs med orden ”Det saknar nästan motstycke” (TT 2018). En granskning visade dock att det år statsministern hyllade Uppsalapolisens arbete var antal gripanden på en lägre nivå jämfört med de två föregående åren (Holgersson 2020). Arbetet som statsministern och regionpolischefen lovordade ledde inte till att man kom tillräta med problematiken med gängkriminalitet och skjutningar, utan de steg till en rekordhög nivå (se t.ex. Sandhammar & Forslund 2019). Någon kritisk reflektion kring det valda arbetssättet skedde inte, och den nationella insatsen Operation Rimfrost följde samma linje som tidigare.

När skjutningar och mord fortsatte började det uppmärksammas i media att Operation Rimfrost inte fått den effekt som eftersträvats. Det konstaterades att ”de fem månaderna före Operation Rimfrost sköts 12 personer till döds –

under operationens fem månader miste 25 personer sina liv” (Randhawa & Hopf Berger 2020). Kritiken mot Operation Rimfrost fick stor spridning i media, men rikspolischefen menade att insatsen varit lyckad och avfärdade kritiken (Sveriges Radio 2020; SvD 2020).

Den uttalade målsättningen var att Operation Rimfrost skulle avslutas när den negativa trenden hade brutits, men projektet avslutades innan detta skedde. Polismyndigheten försökte ändå få projektet att hamna i en positiv dager genom att exempelvis avfärda kritik med hänvisningen till att grova våldsbrott har förebyggts och att det inte gick att veta hur utvecklingen sett ut om Operation Rimfrost inte hade genomförts. I ett yttrande i SVT uttryckte exempelvis kommenderingschefen för Operation Rimfrost följande: ”Jag påstår att vi har reducerat det dödliga våldet – för vi vet inte hur utvecklingen hade kunnat se ut annars”. En fråga som uppstår är om man inte vet hur det hade kunnat se ut annars, hur vet man då att man har reducerat det dödliga våldet? Vidare gick Polismyndigheten ut med informationen att ”Rimfrost har utvecklat Polisens långsiktiga förmåga ytterligare, och effekterna är bestående” (Polismyndigheten 2020d). Två frågor gick att ställa:

- 1) Var fanns denna förbättrade förmåga dokumenterad?
- 2) Hur gör Polismyndigheten när den skådar in i framtiden och säkerställer att *effekterna är bestående*?

Operation Rimfrost hade inte föregåtts av en genomarbetad analys eller utarbetad plan. Utgångspunkten var snarare att Polisen måste *göra något* för att framstå som handlingskraftig och att ha kontroll. Många tror på myten att mer polisresurser är effektivt och därför kan en sådan satsning opinionsmässigt ge en effekt. Särskilt om det – precis som i fallet med Rimfrost – följs av uttalanden om hur effektiv insatsen är.

Sannolikt påverkade Polismyndighetens förmedlade bild av Operation Rimfrost, i kombination med medias återgivning av Polisens budskap och produktionsstatistik, synen på insatsen hos allmänheten och politiker. Justitie-minister Morgan Johansson framhöll i slutet av januari 2020 att Polisens arbete var ”*oerhört imponerande*” (P4 2020), och han hade tidigare twittrat att ”Polisens kraftsamling mot gängkriminalitet, Operation Rimfrost, börjar ge resultat”. Inrikesministern uppgav i februari 2020 att Operation Rimfrost ger effekt i de ”kriminella miljöerna och alla resultat innebär mindre makt för de kriminella gängen” (Socialdemokraterna 2020). Polismyndighetens sätt att kommunicera förespeglade att Operation Rimfrost var lyckad och undertryckte behov av att angripa problematiken på ett mer effektivt sätt. Polismyndigheten fortsatte på samma sätt genom att hänvisa till nya insatser (Holgersson 2020).

Polisens trafiksäkerhetsarbete

En studie (Holgersson, Grahn & Wictorsson 2020)³ visade att Polisens trafiksäkerhetsarbete har varit föremål för upprepande skönmålningar. I den del av trafikrapporten som berörde polisens sätt att presentera sin verksamhet beskrevs först ett helt annat verksamhetsområde. Det rörde Stockholmspolisens påstådda satsning på kontaktpolisverksamhet i skolor. Syftet med att presentera ett annat verksamhetsfält var att skönmålningar kopplat till polisens trafiksäkerhetsarbete inte skulle avfärdas med att det måste bero på misstag eller olyckliga omständigheter. Tillvägagångssättet för att skapa en positiv bild av polisens trafiksäkerhetsarbete följde ett tidigare iakttaget mönster:

Tabell 2. Hur Stockholmspolisens kontaktpolisverksamhet i skolor har presenterats

År	Beskrivning av kontaktpolisverksamheten i skolor
2007	I Stockholmspolisens årsrapport påstås att alla skolor har kontaktpoliser
2008	I Stockholmspolisens årsrapport framfördes att "Under hösten 2007 fick alla Stockholms skolor kontaktpoliser"
2008	I en verksamhetsplan för polismästardistrikt i Stockholm uttrycks att "Organisationen med kontaktpoliser i skolorna skall vara genomförd snarast och fungera fullt ut senast den 31 augusti 2008".
2009	I Stockholmspolisens årsrapport framfördes att "Polismästardistriktet har fortsatt att utvecklat verksamheten med kontaktpoliser i skolorna [...] Nu finns kontaktpoliser för alla skolor".
2010	I regeringsuppdrag som Stockholmspolisens länspolismästare ansvarade för påstods att "Kontaktpolisverksamheten har funnits under flera år och sedan 2008 erbjuds kontaktpoliser för samtliga 1300 grund- och gymnasieskolor i länet"
2012	I en skrift om Stockholmspolisens utvecklingsarbete påstods att kontaktpolisverksamheten infördes i hela Stockholms län hösten 2007.

Vid en rundringning som gjordes i september 2008 till 99 skolor i Stockholm framkom att det var 40 procent av skolorna som enligt skolledningen inte hade någon kontaktpolis. Detta stod i stark kontrast till det budskap som Polisen gått ut med upprepade gånger. Även om skolledningen uppgav att de hade tilldelats en kontaktpolis behövde det inte betyda att man hade kontakt med denna polis. En rektor framförde: "Skolan har pratat med kontaktpolisen en gång, eftersom vi ville ha en träff med henne. Hon svarade att: 'Så jobbar vi

3 Texten i detta avsnitt är hämtad från Holgersson, Grahn & Wictorsson 2020. För att underlätta läsning har inte meningar som är direkt återgivna från aktuell rapport ställts upp i form av citat. Studien grundar sig på en stor mängd produktionsstatistik i form av exempelvis samtliga ordningsföreläggande som utfärdats i Sverige under 2019, intervjuer med trafikpoliser, uppgifter från försäkringsbolag och intervjuer med personer med en kunskap om trafiksäkerhetsfrågor.

inte! Vi besöker inte skolor”.⁴ Bara drygt hälften av de skolor där skolledningen uppgav att de hade tilldelats en kontaktpolis kände de till dennes för- eller efternamn. Det skiljde sig markant från hur kontaktpolisverksamheten presenterades av Stockholmspolisen i olika sammanhang.

Det gick att dra klara paralleller till exemplet med kontaktpoliser vad gäller hur Polisen har presenterat sitt trafiksäkerhetsarbete de senaste åren i Polismyndighetens årsredovisningar. Aktiviteter inom trafiksäkerhetsområdet som har redovisats i flera årsredovisningar hade genomförts tidigare år, utan att det nämnades att så var fallet. Om inget annat anges förväntas att det som beskrivs i en årsredovisning avser det arbete som utförts under det år årsredovisningen gäller. Detta sätt att presentera verksamheten gav därmed en mer positiv bild av Polisens aktiviteter än som i realiteten var fallet. Det gick att iakttä andra former av skönmålningar av Polisens trafiksäkerhetsarbete i de senaste årens årsredovisningar. Två exempel:

- I årsredovisningen för år 2019 beskrevs ett pilotprojekt i positiva ordalag, trots att den upplevda upptäcktsrisken hos allmänheten inte hade påverkats, vilket varit en grundläggande målsättning. Det framfördes att det i en extern utvärdering hade konstaterats att den uteblivna effekten berodde på att ”projekttiden var för kort” (Polismyndigheten 2020f). Påståendet att det i den externa utvärderingen hade konstaterats ska jämföras med att det i utvärderingsrapporten uttrycktes ”kan ha berott på” (Forsman & Vadeby 2019). Dessutom nämnde inte Polisen i sin årsredovisning två andra skäl till den uteblivna effekten som angavs i utvärderingsrapporten: att Polisen inte uppnådde målet om antal kontroller och att Polisens sätt att kommunicera inte räckte till för att nå ut till allmänheten i tillräcklig utsträckning.
- I årsredovisningen för år 2019 påtalades att ”Polismyndigheten har intensifierat trafiksäkerhetsarbetet med fokus på att bidra till att sänka medelhastigheten samt att öka andelen nyktra förare”. (Polismyndigheten 2020a.). Ordet *intensifierat* skapar en positiv bild av omfattningen av Polisens trafiksäkerhetsarbete. I Brottsförebyggande rådets redovisning av anmälda brott framgår dock att ”År 2019 anmäldes 85 500 trafikbrott, vilket var en minskning med 6 510 (-7 %) brott jämfört med 2018” (Brå, 2019b).

Polismyndighetens årsredovisningar förmedlade alltså en positiv bild av Polisens trafiksäkerhetsarbete och att Polisen satsade på detta verksamhetsområde. I studien (Holgersson, Grahn & Wictorsson, 2020) framgick emellertid att denna bild inte alls stämde med verkliga förhållanden. I diagram 1 redovisas antal trafikpoliser i förhållande till antal körda km i Sverige:

⁴ Holgersson, 2014, sidan 28. Intervju med rektor. Det var tre ytterligare skolor bland de sextiotvå som uppgav att man hade en kontaktpolis där man framförde liknande erfarenheter.

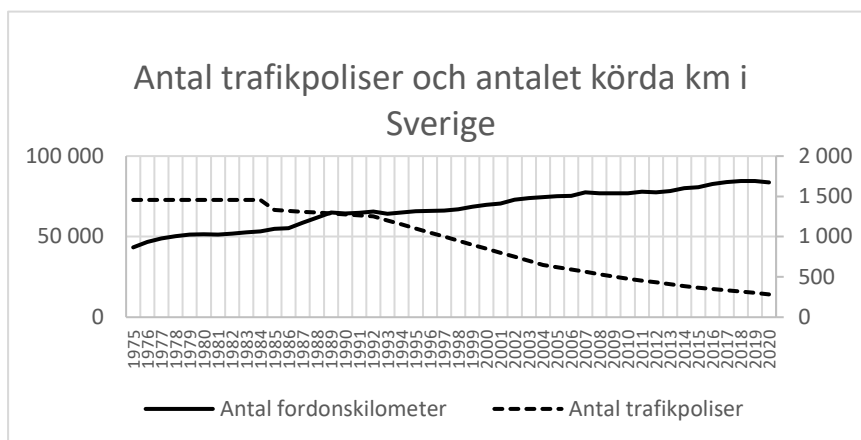

Diagram 1: Antal trafikpoliser i förhållande till antal körda kilometer i Sverige (Holgersson, Grahn & Wictorsson 2020).

Höga förväntningar på Polismyndigheten i kombination med att resurserna är begränsade gör att det är naturligt att verksamhetsområden där förbättringsbehov får stor uppmärksamhet prioriteras framför verksamhetsfält som ger ett intryck av att Polisen lyckas med sitt uppdrag.

Det uppstår en risk för organisatoriska felprioriteringar när vissa verksamhetsgrenar ger sken av att fungera tillfredsställande, trots att så inte är fallet och det finns en risk att dåligt fungerande arbetsmetoder behålls på grund av att deras effekter uppfattas som framgångsrika. Studien pekade på att Polisens sätt att kommunicera om sitt sätt att arbeta med trafiksäkerhet utgör ett tydligt exempel på detta.

Tilliten till Polismyndigheten på lång sikt

Tidigare i denna artikel har det framförts att Polismyndigheten har varit framgångsrik när det gäller att öka tilliten och förtroendet för organisationen, men i flera av de studier som artikelförfattaren gjort har det framgått att Polisens skönmålningar riskerar att urholka tilliten till Polismyndigheten på lång sikt och även till myndigheter generellt sett (se t.ex. Holgersson, Grahn & Wictorsson 2020), vilket också var något som framkom vid intervjuer med anställda på Polisens kommunikationsavdelning i en tidigare studie (Holgersson 2018). En person som intervjuades menade att många experter i kommunikationsfrågor som anställts centralt inom Polisen inte verkar förstå att "Polismyndighetens uppdragsgivare är allmänheten och vikten av att lämna saklig och objektiv information". Liknande synpunkter har framkommit i intervjuer med journalister som har påtalat de stora negativa effekter som Polisen skönmålningar får. Huvuddelen av de journalister som intervjuats har vidare framfört att Polismyndighetens nuvarande förhållningssätt

utgör en fara, med tanke på de befogenheter och den roll en institution som Polisen har i ett samhälle. Flera strategiska chefer som intervjuats har också berört detta problem.

Myndigheters skyldighet att vara objektiva och sakliga

Finns det en gräns för när en myndighets skönmålning av sin verksamhet inte är förenlig med regeringsformens krav på att myndigheter ska vara objektiva och sakliga? Det bedömdes av oss som tog fram forskningsrapport (Holgersson, Grahn & Wictorsson, 2020) vara relevant att undersöka om och var en sådan gräns i sådana fall gick. Av den anledningen gjordes en anmälan till Justitieombudsmannen där det önskades att JO skulle pröva om Polismyndigheten följt regeringsformen, med tanke på det sätt som de presenterat sitt trafiksäkerhetsarbete i sina årsredovisningar de senaste åren. I anmälan uttrycktes att anmälan fokuserar på ett verksamhetsområde men att samma tillvägagångssätt återfinns i en mängd verksamhetsfält. Det påtalades att fler exempel kan skickas till JO om det behövs för att det ska framgå att skönmålningarna inom trafiksäkerhetsområdet inte rör sig om enskilda misstag utan ett medvetet tillvägagångssätt. Vidare framfördes i anmälan att JO:s bedömning av anmälan är betydelsefull eftersom det avgör vilken tillit man som medborgare bör fästa vid information som lämnas av myndigheter i allmänhet och en rättsvårdande myndighet som Polismyndigheten i synnerhet. Ett beslut att inte inleda ett ärende skickar signaler om att Polismyndighetens sätt att åsidosätta kravet på objektivitet och saklighet inte anses tillräckligt problematiska för att det ska föranleda en granskning (Anmälan till JO, 4807–2020). JO avslutade anmälan utan åtgärd eller utan att göra något uttalande. I sitt beslut angav JO:

Utgångspunkten för JO:s verksamhet är den enskildes intresse av att få en lagenlig och även i övrigt korrekt behandling från myndigheternas sida. Den frågeställning som din anmälan avser lämpar sig enligt min mening mindre väl för att utredas av JO. Mot den bakgrunden ger din anmälan inte anledning till någon åtgärd eller något uttalande från min sida. (Beslut JO 4807–2020)

Enskilda medborgare blir indirekt drabbade av Polismyndighetens sätt att kommunicera, eftersom det hämmar förutsättningarna för att Polisen ska använda offentliga medel på ett önskvärt sätt. Det leder bland annat till att människor dör och skadas i trafiken, att människor blir utsatta för hatbrott, drabbas av gängrelaterat våld i större utsträckning än som kunnat vara fallet om Polisens verksamhet fungerat bättre. Dessutom kan polisens positiva bild påverka de val som människor gör genom att de som iakttagit ett brott tror att de ska få ett bättre skydd som vittnen än som i realiteten är fallet eller att en målsäganden missbedömer polisens förmåga att hantera ett anmält brott. Att Polismyndigheten redovisar information på ett sakligt och objektivt sätt är ur flera aspekter betydelsefullt. Det går att ställa frågan till vilken kontrollinstans

som medborgare kan vända sig om de upplever att en myndighet inte följt regeringsformens krav på saklighet och objektivitet.

Avslutande resonemang

I en tid av problem med fake news är det avgörande att kunna lita på den information som myndigheter lämnar. Om ett företag redovisar felaktiga eller missvisande uppgifter i sin årsredovisning riskerar de bland annat att bli stämnda av aktieägarna, men för en myndighet som Polisen verkar det med anledning av JO:s hantering av ärendet vara helt riskfritt. Det hämmar inte bara Polisens verksamhetsutveckling, utan dessa skönmålningar riskerar också att objektiviteten och sakligheten i Polismyndighetens budskap börjar ifrågasättas och tilliten urholkas. Det gynnar krafter som vill undergräva förtroendet för Polisen och som har ett intresse av att förkasta välgrundade budskap från Polismyndigheten och andra samhällsinstitutioner. För att motverka beteenden från myndigheter som riskerar att erodera tilliten till offentliga organisationer krävs att någon av samhällets kontrollinsatser synar Polismyndighetens skönmålningar. Frågan är vilken och när? Det är lättare att radera en tillit än att bygga upp en sådan. Därför är frågan angelägen.

Referenser

- Adlercreutz, O. (2012). Så fungerar polisens nya superkamera, *Teknikens värld* 21 juni 2012. <https://www.expressen.se/motor/sa-fungerar-polisens-nya-superkamera/> [Hämtad: 2020-10-10].
- Alvesson, M. (2013a), *Understanding organizational culture* (2 uppl.). SAGE Publications.
- Alvesson, M. (2013b), *The triumph of emptiness: Consumption, higher education and work organization*. Oxford: Oxford University Press.
- Alvesson, M. & Sköldberg, K. (2010), *Tolkning och reflektion: Vetenskapsfilosofi och metod*. Lund: Studentlitteratur.
- Bryman, A. & Bell, E. (2015), *Business research methods* (44 uppl.). Oxford University Press.
- Brå (2019b), *Kriminalstatistik 2019, Anmälda brott. Preliminär statistik*. Stockholm: Brottsförebyggande rådet. https://www.bra.se/download/18.7d27ebd916ea64de5301efed/1579163409123/Sammanfattning_anmalda_prel_helar_2019.pdf [Hämtad: 2020-05-08].
- Brå (2020), *Nationella trygghetsundersökningen 2020*. Stockholm: Brottsförebyggande rådet.
- By, U. (2019), Här har polisens insatser gjort att skjutningarna har minskat, *DN* 12 februari 2019. <https://www.dn.se/sthlm/har-har-polisens-insatser-gjort-att-skjutningarna-minskat/> [Hämtad: 2020-08-19].
- Bäckström, J. (2017), Poliskameran avslöjar bilars brister blixtnabbt, *Hela Gotland* 29 oktober 2017. <https://helagotland.se/blaljus/poliskameran-avslojar-bilars-brister-blixtnabbt-14941578.aspx> [2020-10-10].
- Claesson, D. & Sandhill, U. (2015), Andréasson PR:s uppmaning till branschen: ”Bojkotta polisens pr-upphandling”, *Dagens Media* 7 april 2015. <https://>

- www.dagensmedia.se/expert/debatt/andreasson-pr-s-uppmaning-till-branschenbojkotta-polisens-pr-upphandling-6089258 [Hämtad: 2018 -06-29].
- Coombs, W. T. (2006), Crisis management: A communicative approach, I Botan & Hazleton (Red.), *Public relations theory II*, s. 149-174. New York: Lawrence Erlbaum Associates.
- Coombs, W. T. (2015), *Ongoing Crisis Communication. Planning, Managing, and Responding* (4 uppl.). Thousand Oaks: SAGE Publications, Inc.
- Dagens juridik (2019), Polisens nya kameror söker själva i registren efter fordon som körs olagligt, *Dagens juridik* 11 september 2012. <https://www.dagensjuridik.se/nyheter/polisens-nya-kameror-soker-sjalva-i-registren-efter-fordon-som-kors-olagligt/> [Hämtad: 2020-10-10].
- Dahlberg, A. (2019), Polisen klarar inte ens mordet i huvudstaden, *Expressen* 30 september 2017. <https://www.expressen.se/ledare/anna-dahlberg/polisen-klar-ar-inte-ens-mordet-i-huvudstaden/> [Hämtad: 2020-10-10].
- Delhomme, P. De Dobbeleer, W., Forward, S. & Simões, A. (2009), *Manual for Designing, Implementing, and Evaluating Road Safety Communication Campaigns*. Bryssel: Belgian Road Safety Institute (IBSR-BIVV).
- DiMaggio, P. & Powell, W.W. (1983), The iron cage revisited: Institutional isomorphism and collective rationality in organizational fields, *American Sociological Review* 48(2), s. 147–160.
- EGOS (2017), Sub-themes: PROGRAMS, Copenhagen 2017, *European Group for Organizational Studies*. https://www.egosnet.org/2017_copenhagen/sub-themes_programs_1 [Hämtad: 2021-03-28].
- Eterno, A. & Silverman, E. (2012), *The crime numbers game: Management by manipulation*. New York: CRC Press.
- Fallenius, K. (2017), Polisen efter Tore II: ”Vi har tappat fart”, *SVT* 8 augusti 2017. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/sodertalje/polisen-vi-har-tappat-fart> [Hämtad: 2020-08-20].
- Fallenius, K. (2019), Polisen: Södertäljenätverket växer sig starkare, *SVT* 30 oktober 2019. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/sodertalje/polisen-sodertaljenatverket-vaxer-sig-starkare> [Hämtad: 2020-08-20].
- Fallenius, K. (2020), Utpressningarna ökar i Södertälje – men polisens initiativ Tore 3 ska motverka, *SVT* 14 maj 2020. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/sodertalje/polisen-om-tore3-insatsen-utpressningarna-okar-i-sodertalje> [Hämtad: 2020-08-20].
- Flygt, M. (2019), Polisen trappar upp arbetet mot brottsligheten – fler specialister till Södertälje, *SVT* 12 december 2019, <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/sodertalje/sodertalje-polisen-trappar-upp-mot-organiserad-brottslighet> [Hämtad: 2020-08-16].
- Forsell, A. & Ivarsson Westerberg, A. (2014), *Administrations samhället*, Lund: Studentlitteratur.
- Forsman, Å. & Vadeby, A. (2019), *Ett förändrat arbetssätt för rattfylleriövervakning i polisregion Mitt Utvärdering av pilotprojektet Effekt*, VTI-rapport 1025, Linköping: Väg- och transportforskningsinstitutet. <http://vti.se>

- diva-portal.org/smash/get/diva2:1376730/FULLTEXT01.pdf [Hämtad: 2020-05-04].
- Gagliano, A. (2018), Få döms för gängrelaterade dödsjutningar, *Sveriges radio* 21 december 2018. <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=103&artikel=7119300> [Hämtad: 2020-10-10].
- Gioia, D. A., Schultz, M. & Corley, K. G. (2000), Organizational identity, image, and adaptive instability, *Academy of management Review* 25(1), s. 63–81.
- Goffman, E. (1956), *The presentation of self in everyday life*. New York: Doubleday.
- Grosshög, H. (2020), Malmöpolisen i ny kraftmätning mot gängkriminaliteten i Operation Norrskén, *DN* 24 april 2020. <https://www.dn.se/nyheter/sverige/malmpolisen-i-ny-kraftmatning-mot-gangkriminaliteten-i-operation-norrskén/> [Hämtad: 2020-08-16].
- Hansson, A. (2019), En månad med Operation Rimfrost - detta har hänt, *SVT* 12 december 2019. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/skane/en-manad-med-operation-rimfrost-detta-har-hant> [Hämtad: 2020-08-16].
- Herkel, P. och Palm, J. (2020), Operation Rimfrost: Tolv gripna och 39 vapen beslagtagna, *Sydsvenskan* 31 januari 2020. <https://www.sydsvenskan.se/2020-01-31/polisen-om-tre-dagar-i-malmo-tolv-gripna-och-39-vapen> [Hämtad: 2020-08-16].
- Holgersson, S. (2005), *Yrke: Polis: yrkeskunskap, motivation, IT-system och andra förutsättningar för polisarbete*. Linköping: Linköpings universitet.
- Holgersson, S. (2013), Sättet att bygga fasader inom svensk polis, En analys av presenterad bild jämfört med verkligt utfall, *Nordisk Tidskrift för Kriminalvetenskap* 2013:1, s. 112–130.
- Holgersson, S. (2014), *Polisen bakom kulisserna*. Linköping.
- Holgersson, S. (2015), How the use of ICT can contribute to a misleading picture of conditions – A five-step process, *Interdisciplinary Journal of Information, Knowledge, and Management* 10, s. 193–215.
- Holgersson, S. (2018a), Polisen utredningsverksamhet – En studie av polisens arbete med demokrati- och hatbrott på nätet, *CARER. Rapport* 24:2018. Linköping: Linköpings universitet.
- Holgersson, S. (2018b), Justitieministern: “Sätta hårt mot hårt” – En studie av polisens användning av våld och förmåga att hantera konflikter, *CARER, Rapport*. Linköping: Linköpings universitet.
- Holgersson, S. (2018c), Ursäkta, men vi är faktiskt POLISEN och vi står över lagen!, *CARER, Rapport*. Linköping: Linköpings universitet.
- Holgersson, S. (2019), I demokratins yttersta gränsland – om behovet av dialog och dialogpoliskonceptet, *CARER, Rapport* 28:2019, Linköping: Linköpings universitet.
- Holgersson, S. (2020) (red.), *Hur kan polisen tackla gängskjutningarna?* Linköping: Linköpings universitet.
- Holgersson, S. & Grahn, O. (2020), *Blåklockor i Värmland. En beskrivning av forskares utsatta position*. Linköping: Linköpings universitet.
- Holgersson, S., Grahn, O. & Wictorsson, S. (2020), *Att minska antalet döda och skadade i trafiken – med fokus på polisens trafiksäkerhetsarbete*. Linköping: Linköpings universitet.

- Holgersson, S. & Knutsson, J. (2012), *Vad gör egentligen polisen?* Linköping: Linköpings universitet.
- Holgersson, S. & Wieslander, M. (2017), How aims of looking good may limit the possibilities of being good: The case of the Swedish Police, Presented at *The 33rd EGOS Colloquim "The Good Organization"*, 6–8 July 2017, Copenhagen.
- Holgersson, S. & Wieslander, M. (2019), Conduction critical research on powerful organisations, *Nordic Journal of Studies in Policing* 6:5. https://www.idunn.no/nordisk_politiforskning/2019/02/conducting_critical_research_on_powerfulorganisations [Hämtad: 2020-05-04].
- Holmberg, L. (2015), Challenges to Nordic police research, i Granér R. & Kronkvist O. (red.), *The past, the present and the future of police research, Proceedings from the fifth Nordic police research seminar*, s. 43–57. Växjö: Polisutbildningen, Linnéuniversitetet. <http://www.diva-portal.org/smash/get/diva2:798355/FULLTEXT01.pdf> [Hämtad: 2020-05-04].
- Josefsson, J., Sandstig, O. & Johansson, F. (2016), "Lovade att prioritera bränderna – närboende har inte hörts", *SVT* 20 mars 2016. <https://www.svt.se/nyheter/granskning/ug/lovade-prioritera-branderna> [Hämtad: 2018-05-15].
- Juhlin, J. (2015), "Rikspolischefen: Snaran dras åt kring de skyldiga", *SVT Nyheter* 28 oktober 2015. <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/rikspolischefen-snaran-dras-at-kring-de-skyldiga> [Hämtad: 2018-05-15].
- Karlsson, M. (2020), Svenska polisens nya realityserie är ett prakthaveri, *Dagens ETC* 5 december 2020.
- Karlsson, M. (2021), Här är polisens grova övertramp i sociala medier, *Dagens ETC* 5 januari 2021.
- Kleja, M. (2011), Kameror avslöjar fusk på vägarna, *Ny Teknik* 23 augusti 2011. <https://www.nyteknik.se/digitalisering/kameror-avslor-fusket-pa-vagarna-6420248> [Hämtad: 2020-10-10].
- Lindberg, Kolbjörn (2014), Polisbilar utrustas med nya kameror, *SVT* 2 juli 2014. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/vasterbotten/polisbilar-utrustas-med-nya-kameror> [Hämtad: 2020-10-10].
- Lindroos, I. (2017), Efter skjutningar och ökad oro i Sverige - polischef lovar trygghet, *Yle* 11 januari 2017. <https://svenska.yle.fi/artikel/2017/01/11/efter-skjutningar-och-okad-oro-i-sverige-polischef-lovar-trygghet> [Hämtad: 2020-10-10].
- Lybeck, J. (2019), Över 2 000 olösta brott ligger på hög i Örebro, *SVT* 10 juni 2019. <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/rikspolischefen-snaran-dras-at-kring-de-skyldiga> [Hämtad: 2020-10-10].
- Mahovic, A. (2016), Här är polisstyrkan som ska återskapa tryggheten, *SVT* 12 maj 2016. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/stockholm/mareld-nya-polisstyrkan-som-ska-ateruppratta-tryggheten> [Hämtad: 2020-08-20].
- Mangå, J. (2020), Gängens telefoner knäckta - mordförsök stoppade, *Expressen* 9 juli 2020. <https://www.expressen.se/nyheter/gangens-telefoner-knackta-mordforsok-stoppade/> [Hämtad: 2020-08-16].
- Martinsson, J. & Andersson, U. (2017), *Svenska trender 1986-2017*, SOM-institutet. Göteborg: Göteborgs universitet.

- Martinsson, J. och Andersson, U. (2018), *Svenska trender 1986-2018*, SOM-institutet. Göteborg: Göteborgs universitet.
- Martinsson, J. och Andersson, U. (2019), *Svenska trender 1986-2019*, SOM-institutet. Göteborg: Göteborgs universitet.
- Mediaakademien (2019), *Förtroendebarmetern 2019, Allmänhetens förtroende för institutioner, politiska partier, massmedier & företag*. <https://mediaakademien.se/wp-content/uploads/2019/03/F%C3%B6rtroendebarmetern-2019-1.pdf> [Hämtad: 2020-10-10].
- Mediaakademien (2020), *Förtroendebarmetern 2020, Allmänhetens förtroende för institutioner, politiska partier, massmedier & företag*. https://mediaakademien.se/wp-content/uploads/2020/03/Presentation_fortroendebarmetern_2020.pdf [Hämtad: 2020-10-10].
- Meyer J. & Rowan, B. (1977), Institutionalized organizations: Formal structure as myth and ceremony, *American Journal of Sociology* 83(2), s. 340–363.
- Miceli, M. P., Near, J. P. & Schwenk, C. R. (1991), Who blows the whistle and why? *Industrial & Labor Relations Review*, 45(1), s. 113–130.
- Munther, V. (2020), Svenska gängens krypterade telefoner knäckta - skjutningar och mordförsök stoppade, *SVT 2 juli 2020*. <https://www.svt.se/nyheter/utrikes/svenska-gangens-krypterade-telefoner-knackta-skjutningar-och-mordforsok-stoppage> [Hämtad: 2020-08-16].
- Myhrén, L. (2019a), Gränspolis slår larm till regeringen, *Sveriges radio 23 januari 2019*, <https://sverigesradio.se/artikel/7138606> [Hämtad: 2020-10-10].
- Myhrén, L. (2019b), Ny rutin ska lyfta polisens arbete mot hedersbrott, *Sveriges radio 6 oktober 2019*. <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=7312408> [Hämtad: 2020-10-10].
- Möller, T. (2018), Nya kameror gör jobbet åt polisen, *Corren 13 november 2018*. <https://corren.se/nyheter/norrkoping/nya-kamerorna-gor-jobbet-at-polisen-om5558133.aspx> [Hämtad: 2020-10-10].
- Norin, T. (2016), Polisens nya vapen, *Piteå tidning 10 augusti 2016*. <https://pt.se/nyheter/pitea/polisens-nya-vapen-10164293.aspx> [Hämtad: 2020-10-10].
- Omni (2019), Operation Rimfrost, 1000 personer i syd observeras av polis, *Omni återgivet i bland annat Aftonbladet 14 december 2019*. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/LABAE9/operation-rimfrost-1-000-personer-i-syd-observeras-av-polis> [Hämtad: 2020-08-1].
- P4 (2020), Johansson: ”Vi måste göra polisyrket attraktivt”, *P4 Malmöhus 21 januari 2020*. <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=96ochartikel=7389327> [Hämtad: 2020-08-16].
- Palm, G. & Skogersson, R. (2008), Hjältar, blåljus och säkerhet – konstruktionen av polisen i nyhetsmedia, *Rapport 001-2008*, Växjö: Växjö Universitet.
- Pettigrew, A. M. (1997), What is a processual analysis? *Scandinavian Journal of Management*, vol. 13:4, s. 337–348.
- Phillips, R.O., Ulleberg, P. & Vaa, T. (2009), Do road safety campaigns work?, i Forward, S. och Kazemi, A. (red), *A theoretical approach to assess road safety campaigns: Evidence from seven European countries*, Cast Projekt. Bryssel: Belgian Road Safety Institute.

- Pirttialo Sallinen, J. (2019), Rapport: Lokalpoliser klarar inte av sitt uppdrag. *Svenska Dagbladet* 27 mars 2019. <https://www.svd.se/intern-rapport-lokal-poliser-klarar-inte-av-sitt-uppdrag> [Hämtad: 2020-10-10].
- Pohjanen, K. & Olin Persson, L. (2018), Twitterkontot som delar poliskåren, *SVT* 13 juni 2018. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/upsala/svt-granskar-polischefens-twitter> [Hämtad: 2018-10-31].
- Polismyndigheten (2015), *Kommunikationspolicy för polismyndigheten*, Beslutsprotokoll, Dnr: A261.159/2015. Stockholm: Polismyndigheten.
- Polismyndigheten (2019a), Ökat förtroende för polisen, *Polismyndigheten* 21 mars 2019. <https://polisen.se/aktuellt/nyheter/2019/mars/okat-fortroende-for-polisen/> [Hämtad: 2020-10-10].
- Polismyndigheten (2019b), *Kommunikationsavdelningens strategiska inriktning, 2020-2024*. Stockholm: Polismyndigheten.
- Polismyndigheten (2019c), *Kommunikationsplan NSH Rimfrost*, Stockholm: Polismyndigheten.
- Polismyndigheten (2019d), Lägesbild Rimfrost, *Polismyndigheten* 12 december 2019. <https://polisen.se/aktuellt/nyheter/2019/december/lagesbild-rimfrost/> [Hämtad: 2020-08-17].
- Polismyndigheten (2019e), Fortsatt ökat förtroende för polisen, *Polismyndigheten* 9 april 2019. <https://polisen.se/aktuellt/nyheter/2019/april/fortsatt-okat-fortroende-for-polisen/> [Hämtad: 2020-10-10].
- Polismyndigheten (2020a), Förtroendet för polisen har aldrig varit högre, *Polismyndigheten* 11 mars 2020. <https://polisen.se/aktuellt/nyheter/2020/mars/fortsatt-okat-fortroende-for-polisen/> [Hämtad: 2020-10-10].
- Polismyndigheten (2020b), Arbetet intensifieras i Operation Rimfrost – flera planerade insatser, *Polismyndigheten* 24 januari 2020. <https://polisen.se/aktuellt/nyheter/2020/januari/arbete-intensifieras-i-operation-rimfrost--flera-planerade-insatser/> [Hämtad: 2020-08-17].
- Polismyndigheten (2020c), Polisen gjorde riktade insatser i Malmö, *Polismyndigheten* 31 januari 2020. <https://polisen.se/aktuellt/nyheter/2020/januari/framgang-i-omfattande-insats--ska-gora-det-tryggare-forden-stora-majoriteten/> [Hämtad: 2020-08-17].
- Polismyndigheten (2020d), Omslagspunkt i polisens arbete mot dödligt våld i den kriminella miljön, *Polismyndigheten* 11 juni 2020. <https://polisen.se/aktuellt/nyheter/2020/juni/omslagspunkt-i-polisens-arbete-mot-dodligt-vald-i-den-kriminella-miljon/> [Hämtad: 2020-08-17].
- Polismyndigheten (2020e), Stor europeisk insats mot grovt kriminella, *Polismyndigheten* 2 juli 2020. <https://polisen.se/aktuellt/nyheter/2020/juli/stor-europeisk-insats-mot-grovt-kriminella/> [Hämtad: 2020-08-17].
- Polismyndigheten (2020f), *Årsredovisning 2019*. Stockholm: Polismyndigheten. [file:///C:/Users/steho22/Downloads/ars2019_komplett_webb_200219%20\(18\).pdf](file:///C:/Users/steho22/Downloads/ars2019_komplett_webb_200219%20(18).pdf) [Hämtad: 2020-05-03].
- Rabe, M. (2015a), Nu ser polisen dig - hela tiden, *Teknikens värld* 28 februari 2015. <https://teknikensvarld.se/nyheter/bil-och-trafik/nu-ser-polisen-dig-hela-tiden-176347/> [Hämtad: 2020-10-10].
- Rabe, M. (2015b), Polisens nya system dammsuger vägarna på olagligheter, *Teknikens värld* 14 juni 2015. <https://teknikensvarld.se/nyheter/bil-och->

- trafik/polisens-nya-system-dammsuger-vagarna-pa-olagligheter-186842/ [Hämtad: 2020-10-10].
- Randhawa, R. & Hopf Berger, E. (2020), Polisen lägger ned kraftsamling - övertygade om att mord har stoppats, *SVT* 31 maj 2020. <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/polisens-kraftsamling-mot-gangkriminalitet-laggs-ner-rimfrost-ar-vardelost> [Hämtad: 2020-08-16].
- Rankinen, M. (2019), Rimfrost: Runt tusen personer i polisens blickfång, *Sveriges radio* 14 december 2019. <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=96ochartikel=7367211> [Hämtad: 2020-08-16].
- Rennstam, J. (2013), Branding in the sacrificial mode – A study of the consumptive side of brand value production, *Scandinavian Journal of Management* 29(2), s. 123–134.
- Rikspolisstyrelsen (2013), *Uppföljande inspektion inom trafiksäkerhetsområdet*. Tillsynsrapport 2013:1, Stockholm: Rikspolisstyrelsen.
- Rostami, A., Melde, C. & Holgersson, S. (2014), The myth of success: The emergence and maintenance of a specialized gang unit in Stockholm, Sweden, *The International Journal of Comparative and Applied Criminal Justice* 39(3), s. 199–217.
- RRV (2016), *Polismyndigheten, Revisionsrapport – Årsredovisning 2015*. Dnr: 3.1.2 -2015-0621, Beslut: 2016-05-19. Stockholm: Riksrevisionen.
- Sandhammar, L. & Forslund, J. (2019) Rekordmånga skjutningar hittills i år - polisen höll presskonferens i Uppsala, *SVT* 12 november 2019. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/uppsala/manga-skjutningar-hittills-i-ar-presskonferens-pa-polishuset-i-uppsala> [Hämtad: 2020-08-16].
- Sjögren, H. (2014), Polisens nya vapen: ”Terminator”-teknik, *Expressen* 28 mars 2014. <https://www.expressen.se/kvallsposten/polisens-nya-vapen-terminator-teknik/> [Hämtad: 2020-10-10].
- Socialdemokraterna (2020). Kampen mot de kriminella ger resultat. *Socialdemokraterna* 27 februari 2020. <https://www.socialdemokraterna.se/nyheter/nyheter/2020-02-27-kampen-mot-de-kriminella-ger-resultat> [Hämtad: 2020-08-16].
- SvD (2020), Forskare: Rimfrost en skenmanöver, *Svenska Dagbladet* 13 maj 2020. <https://www.svd.se/forskare-rimfrost-en-skenmanover> [Hämtad: 2020-08-17].
- Sveriges radio (2020), Hård kritik mot operation Rimfrost, *Ekot* 13 maj 2020. <https://sverigesradio.se/artikel/7472147> [Hämtad: 2020-08-17].
- TT (2017a), Knäcker gängen: ”Stannar inte förrän Berlin”, *TT återgivet i bl.a. Aftonbladet* 24 december 2017.
- TT (2017b) TT (2017), Löfven: Vi har tagit för lätt på integration, *TT återgivet i bl.a. Sydsvenska dagbladet* 17 december 2017 <https://www.sydsvenskan.se/2017-12-17/lofven-vi-har-tagit-for-latt-paintegration> [Hämtad: 2018-10-31].
- TT (2018) 53 personer gripna i stor polisinsats: ”Saknas nästan motstycke”, *TT återgivet i bl.a. Dagens industri* 16 februari 2018. <https://www.di.se/nyheter/53-personer-gripna-i-stor-polisinsats-saknar-nastan-motstycke/> [Hämtad: 2020-08-15], och *Svenska dagbladet* 16 februari 2018 <https://www.svd.se/53-personer-gripna-i-stor-polisinsats> [Hämtad: 2020-08-15].

- TT (2019a), Brå: Ökat förtroende för polisen, *Dagens Nyheter* 8 oktober 2019. <https://www.dn.se/nyheter/sverige/bra-okat-fortroende-for-polisen/> [Hämtad: 2020-10-10].
- TT (2019b), Polisen vill läsa av nummerskyltar, *Dagens nyheter* 5 augusti 2010. <https://www.dn.se/nyheter/sverige/polisen-vill-lasa-av-nummerskyltar/> [Hämtad: 2020-10-10].
- TT (2020), Efter gängvåldet – polisen inleder ”Portia”, *TT* återgivet i bl.a. *Aftonbladet* 28 augusti 2020. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/mRGxOL/efter-gangvaldet--polisen-inleder-portia> [Hämtad: 2020-08-30].
- Twitter (2019), Morgan Johansson, *Twitter*, publicerad 27 november 2019. <https://twitter.com/johanssomorgan/status/1199779285566971916> [Hämtad: 2020-08-16].
- Vingren, M. (2015), Polisens informationskrig på sociala medier, *Bang* nr 4 2015. <http://www.vingren.se/journalistik/informationskrig/> [Hämtad: 2018-07-01].
- Wallin, P. (2018), Polisens Twitterkonto väcker känslor, *Skydd och säkerhet* 18 juni 2018. https://www.skyddosakerhet.se/article/view/607816/polisens_twitterkonto_vacker_kanslor [Hämtad: 2018-10-31].
- Wolters, S. (2017), Bilar med brister avslöjas blixtnabbt, *Uppsala nya tidning* 13 juni 2017. <https://unt.se/nyheter/uppsala/bilar-med-brister-avslojas-blixtnabbt-4676876.aspx> [2020-10-10].
- Yukl, G. & Falbe, C. M. (1991), Importance of different power sources in downward and lateral relations, *Journal of Applied Psychology* 76:3, s. 416–423.
- Ögren, A. (2019), ”Kommer bli jobbigt att vara kriminell i Sverige”, *Svenska Dagbladet* 11 november 2019. <https://www.svd.se/0830-sa-ska-polisen-agera-mot-sprangdaden> [Hämtad: 2020-08-16].
- Ölander, M. (2019), Polisen förbereder gripanden av tungt kriminella i Malmö, *Expressen* 21 november 2019. <https://www.expressen.se/kvallsposten/krim/polisen-forbereder-gripanden-av-tungt-kriminella-i-malmo-/> [Hämtad: 2020-08-16].
- Österman, H., Jamshidi, J. & Laneby, S. (2019), Polisbyggnad förstörd efter detonationen i natt Uppgifter: Sprängdeg under sadel på stulen moped, *Aftonbladet* 19 augusti 2019. <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/4qVEeo/polisbyggnad-forstord-efter-detonationen-i-natt?fbclid=IwAR3bhKq-DQ2JgfFQ00aWJoFDd5AcAzKb6ZEkmstCE4YtWomlLyodYyOKg> [Hämtad: 2020-10-10].